

Transhumanismus

W en.wikipedia.org/wiki/Transhumanism

Pro kritiku humanismu a příbuzného termínu, viz Posthumanismus .
Nesmí být zaměňována s Transhumance .

Transhumanismus je filozofické a intelektuální hnutí, které obhajuje povznesení lidské kondice vývojem a široce dostupnými sofistikovanými technologiemi, které mohou výrazně zlepšit dlouhověkost a poznání . [1].[2]

Transhumanističtí myslitelé studují potenciální přínosy a nebezpečí vznikajících technologií , které by mohly překonat základní lidská omezení, a také etiku [3] používání takových technologií. Někteří transhumanisté se domnívají, že lidské bytosti mohou být nakonec schopny přeměnit se v bytosti se schopnostmi tak výrazně rozšířenými oproti současnému stavu, že si zaslouží nálepku postlidských bytostí. [2]

Dalším tématem transhumanistického výzkumu je, jak chránit lidstvo před existenčními riziky , jako je jaderná válka nebo kolize asteroidů. [4]

Julian Huxley byl biolog, který popularizoval termín transhumanismus ve vlivné eseji z roku 1957. Současný význam termínu „transhumanismus“ předznamenal jeden z prvních profesorů futurologie , muž, který si změnil jméno na FM-2030 . V 60. letech vyučoval „nové koncepty člověka“ na The New School , když začal identifikovat lidi, kteří přijímají technologie, životní styl a světonázory „přechodné“ k posthumanitě, jako „ transhumanity “. [5]
Toto tvrzení by položilo intelektuální základy pro britského filozofa Maxe Morea, aby jako futurista začal formulovat principy transhumanismu. filozofie v roce 1990 a organizování v Kalifornii myšlenkový směr , který od té doby přerostl v celosvětové transhumanistické hnutí. [5].[6].[7]

Transhumanistická vize transformovaného budoucího lidstva, ovlivněná zásadními díly sci-fi , přilákala mnoho příznivců a odpůrců z celé řady perspektiv, včetně filozofie a náboženství. [5]

V roce 2017 Penn State University Press ve spolupráci s filozofem Stefanem Lorenzem Sorgnerem a sociologem Jamesem Hughesem založilo Journal of Posthuman Studies [8] jako první akademický časopis výslovně věnovaný posthumanismu s cílem objasnit pojmy posthumanismu a posthumanismu. transhumanismus, stejně jako srovnání a kontrast obou.

- 3 Praxe
  - 3.1 Zajímavé technologie
- 5 Viz také
- 6 Reference
- 7 Další čtení
- 8 externí odkazy

Historie

Předchůdci transhumanismu

Podle Nicka Bostroma byly transcendentalistické impulsy vyjádřeny přinejmenším tak daleko, jako hledání nesmrtelnosti v Eposu o Gilgamešovi , stejně jako v historických výpravách za Pramenem mládí , Elixírem života a dalšími snahami odvrátit stárnutí. a smrt. [2]

Dante ve své Božské komedii vytvořil v prvním zpěvu Paradiso slovo *trasumanar* , které znamená „překročit lidskou přirozenost, přejít za lidskou přirozenost“ . [9].[10].[11].[12]

Jedním z raných předchůdců transhumanistických myšlenek je Rozprava o metodě (1637) od René Descartese . V diskurzu si Descartes představil nový druh medicíny, který by mohl poskytnout fyzickou nesmrtelnost a silnější mysl. [13]

Ve svém prvním vydání Politické spravedlnosti (1793) zahrnul William Godwin argumenty upřednostňující možnost „pozemské nesmrtnosti“ (co by se nyní nazývalo fyzická nesmrtnost). Godwin prozkoumal témata prodloužení života a nesmrtnosti ve svém gotickém románu St. Leon, který se stal populárním (a notoricky známým) v době svého vydání v roce 1799, ale nyní je většinou zapomenut. St. Leon mohl poskytnout inspiraci pro román jeho dcery Mary Shelley Frankenstein.^[14]

Tam je debata o zda filozofie Friedricha Nietzsche může být považován za vliv na transhumanismus, přes jeho oslavování „Übermensch“ (nadčlověk nebo nadčlověk), kvůli jeho důrazu na sebeaktualizaci spíše než technologická transformace.^{[2].[15].[16].[17]} Transhumanistické filozofie Maxe Morea a Stefana Lorenze Sorgnera byly silně ovlivněny nietzscheovským myšlením.^[15] Naproti tomu Transhumanistická deklaráce^[18] „...*obhajuje blaho veškerého vědomí (ať už v umělých intelektech, lidech, postlidi nebo nelidských zvířatech)*“.

Pozdní 19th k brzy 20. staleté hnutí známé jako ruský kosmismus, ruským filozofem NF Fyodorov, je známý předvídáním transhumanist nápadů.^[19]

Rané transhumanistické myšlení

Základní myšlenky transhumanismu poprvé prosadil v roce 1923 britský genetik JBS Haldane ve své eseji Daedalus: Science and the Future, která předpověděla, že aplikace pokročilých věd na lidskou biologii přinese velké výhody – a že každý takový pokrok se poprvé objeví. někomu jako rouhání nebo zvrácenost, „neslušné a nepřírozené“.^[20] Zejména se zajímal o rozvoj vědy eugeniky, ektogeneze (vytváření a udržování života v

Julian Huxley,
biolog, který

umělém prostředí) a aplikace genetiky ke zlepšení lidských vlastností, jako je zdraví a inteligence.

popularizoval termín *transhumanismus* ve vlivné eseji z roku 1957

Jeho článek vzbudil akademický a populární zájem. JD Bernal, krystalograf z Cambridge, napsal knihu *Svět, tělo a ďábel* v roce 1929, ve které spekuloval o vyhlídkách kolonizace vesmíru a radikálních změn lidských těl a inteligence prostřednictvím bionických implantátů a kognitivního vylepšení. [21] Tyto myšlenky jsou od té doby běžnými transhumanistickými tématy.

Biolog Julian Huxley je obecně považován za zakladatele transhumanismu poté, co tento termín použil pro název vlivného článku z roku 1957. Samotný termín však pochází z dřívějšího článku z roku 1940 od kanadského filozofa WD Lighthalla. [22] Huxley popisuje transhumanismus těmito termíny:

Až dosud byl lidský život obecně, jak ho Hobbes popsal, „nechutný, brutální a krátký“; velká většina lidských bytostí (pokud již nezemřeli mladí) byla postižena utrpením... můžeme oprávněně věřit, že tyto země možností existují a že současná omezení a bídné frustrace naší existence mohou být do značné míry překonán... Lidský druh může, pokud si to přeje, překročit sám sebe – nejen sporadicky, jedinec zde jedním způsobem, jedinec tam jiným způsobem, ale ve své celistvosti jako lidstvo. [23]

Huxleyho definice se liší, i když ne podstatně, od té, která se běžně používá od 80. let. Myšlenky vznesené těmito mysliteli byly prozkoumány ve sci-fi 60. let, zejména ve filmu Arthura C. Clarka 2001: Vesmírná odysea, ve kterém mimozemský artefakt poskytuje svému nositeli transcendentní sílu. [24]

Japonští architekti metabolismu vytvořili v roce 1960 manifest, který nastínil cíle „podporovat aktivní metabolický rozvoj naší společnosti“ [25] prostřednictvím designu a technologie. V sekci Materiál a člověk manifestu Noboru Kawazoe navrhuje, že:

Po několika desetiletích, s rychlým pokrokem komunikačních technologií, bude mít každý v uchu „přijímač mozkových vln“, který přímo a přesně sděluje to, co si o něm ostatní myslí a naopak. To, co si myslím, budou vědět všichni lidé. Neexistuje již žádné individuální vědomí, pouze vůle lidstva jako celku. [26]

Umělá inteligence a technologická singularita

Koncept technologické singularity neboli ultra rychlý nástup nadlidské inteligence poprvé navrhl britský kryptolog I. J. Good v roce 1965:

Nechť je ultrainteligentní stroj definován jako stroj, který může daleko předčít všechny intelektuální aktivity každého člověka, jakkoli chytrého. Protože konstrukce strojů je jednou z těchto intelektuálních činností, ultrainteligentní stroj by mohl navrhnout ještě lepší stroje; pak by nepochybně došlo k „exploze inteligence“ a inteligence člověka by zůstala daleko pozadu. První ultrainteligentní stroj je tedy posledním vynálezem, který člověk kdy potřebuje vyrobit. [27]

Počítačový vědec Marvin Minsky psal o vztazích mezi lidskou a umělou inteligencí od 60. let minulého století. [28] V následujících desetiletích tento obor nadále generoval vlivné myslitele jako Hans Moravec a Raymond Kurzweil, kteří oscilovali mezi technickou arénou a futuristickými spekulacemi v transhumanistickém duchu. [29].[30] Srůstání identifikovatelného transhumanistického hnutí začalo v posledních desetiletích 20. století. V roce 1966 FM-2030 (dříve FM Esfandiary), futurista, který vyučoval „nové koncepty člověka“ na The New School, v New York City, začalo označovat lidi, kteří přijímají technologie, životní styl a světonázory přechodné k posthumanitě, jako „transhumanity“. [31] V roce 1972 Robert Ettinger, jehož *Prospect of Immortality* v roce 1964 založil hnutí kryoniky, [32] přispěl ke konceptualizaci „transhumanity“ svým 1972 *Man into Superman*. [33] FM-2030 zveřejnilo *Upwingers Manifesto* v roce 1973. [34]

Růst transhumanismu

První sebeoznačení transhumanisté se formálně setkali na počátku 80. let na Kalifornské univerzitě v Los Angeles, která se stala hlavním centrem transhumanistického myšlení. Zde FM-2030 přednášel o své futuristické ideologii „třetí cesty“. [35] Na místě EZTV Media, které navštěvují transhumanisté a další futuristé, Natasha Vita-More představila *Breaking Away*, svůj experimentální film z roku 1980 s tématem lidí, kteří se vzdalují svým biologickým

omezením a zemské gravitaci, když míří do vesmíru. [36].[37] FM-2030 a Vita-More brzy začaly pořádat setkání pro transhumanisty v Los Angeles, který zahrnoval studenty z kurzů FM-2030 a publikum z uměleckých produkcí Vita-More. V roce 1982 Vita-More napsal *Transhumanist Arts Statement* [38] a o šest let později produkoval pořad kabelové televize *TransCentury Update* o transhumanitě, program, který dosáhl více než 100 000 diváků.

V roce 1986 Eric Drexler publikoval *Engines of Creation : The Coming Era of Nanotechnology*, [39] který pojednával o perspektivách nanotechnologií a molekulárních assemblerů a založil Foresight Institute . Jako první nezisková organizace, která zkoumala, obhajovala a prováděla kryoniku , se kanceláře Alcor Life Extension Foundation v jižní Kalifornii staly centrem pro futuristy. V roce 1988 vyšlo první číslo časopisu *Extropy Magazine* nakladatelství Max Morea Tom Morrow. V roce 1990 More, strategický filozof, vytvořil svou vlastní konkrétní transhumanistickou doktrínu, která na sebe vzala podobu *Principů extropie*, a položila základy moderního transhumanismu tím, že mu dala novou definici: [40]

Transhumanismus je třída filozofií, které se nás snaží vést k posthumánnímu stavu.
Transhumanismus sdílí mnoho prvků humanismu, včetně respektu k rozumu a vědě, závazku k pokroku a ocenění lidské (nebo translidské) existence v tomto životě. [...]
Transhumanismus se od humanismu liší v rozpoznání a předjímání radikálních změn v povaze a možnostech našich životů vyplývajících z různých věd a technologií [...].

V roce 1992 More and Morrow založili Extropy Institute , katalyzátor pro vytváření sítí futuristů a brainstorming nových memeplexů organizováním řady konferencí a, což je důležitější, poskytováním seznamu adresátů, který poprvé během vzestupu odhalil mnoho transhumanistických názorů. kyberkultury a kyberdelické kontrakultury. V roce 1998 založili filozofové Nick Bostrom a David Pearce World Transhumanist Association (WTA), mezinárodní nevládní organizaci, která usiluje o uznání transhumanismu jako legitimního předmětu vědeckého bádání a veřejné politiky. [41] V roce

2002 WTA upravila a přijala *Transhumanistickou deklaraci*.^{[18].[4]}
Transhumanist FAQ, připravený WTA (později Humanity+),
poskytl dvě formální definice transhumanismu:^[42]

1. Intelektuální a kulturní hnutí, které potvrzuje možnost a vhodnost zásadního zlepšení lidského stavu prostřednictvím aplikovaného rozumu, zejména vývojem a zpřístupněním široce dostupných technologií k odstranění stárnutí a k výraznému posílení lidských intelektuálních, fyzických a psychických schopností.
2. Studium důsledků, příslibů a potenciálních nebezpečí technologií, které nám umožní překonat základní lidská omezení, a související studium etických záležitostí spojených s vývojem a používáním takových technologií.

V možném kontrastu s jinými transhumanistickými organizacemi se představitelé WTA domnívali, že sociální síly by mohly podkopat jejich futuristické vize a je třeba je řešit.^[5] Zvláštním zájmem je rovný přístup k technologiím pro zlepšení lidských zdrojů napříč třídami a hranicemi.^[43] V roce 2006 politický boj v rámci transhumanistického hnutí mezi libertariánskou pravicí a liberální levicí vyústil ve více středo-levé postavení WTA pod vedením jejího bývalého výkonného ředitele Jamese Hughese.^{[43].[44]} V roce 2006 správní rada Extropy Institute ukončila činnost organizace s tím, že její poslání bylo „v podstatě dokončeno“.^[45] Světová transhumanistická asociace se tak stala přední mezinárodní transhumanistickou organizací. V roce 2008, jako součást snahy o rebranding, WTA změnila svůj název na „Humanity+“.^[46] V roce 2012 byla iniciována transhumanistická Strana dlouhověkosti jako mezinárodní svazek lidí, kteří prosazují rozvoj vědeckých a technologických prostředků k významnému prodloužení života, který má v současnosti více než 30 národních organizací po celém světě.^{[47].[48]}

Mormonská transhumanistická asociace byla založena v roce 2006.^[49] Do roku 2012 se skládala ze stovek členů.^[50]

Prvním transhumanistou zvoleným členem parlamentu byl Giuseppe Vatinno v Itálii.^[51]

teorie

Je otázkou debaty, zda je transhumanismus odvětvím posthumanismu a jak by toto filozofické hnutí mělo být konceptualizováno s ohledem na transhumanismus. [52].[53] Ten je svými konzervativními [54] křesťanskými [55] a progresivními [56].[57] kritiky často označován jako varianta nebo aktivistická forma posthumanismu. [58]

Společným rysem transhumanismu a filozofického posthumanismu je budoucí vize nového inteligentního druhu, ve který se lidstvo vyvine a nakonec jej doplní nebo nahradí. Transhumanismus zdůrazňuje evoluční perspektivu, někdy včetně vytvoření vysoce inteligentního živočišného druhu prostřednictvím kognitivního povznesení (tj. biologického povznesení), [5] ale lpí na „postlidské budoucnosti“ jako na konečném cíli evoluce účastníka. [59].[60]

Nicméně myšlenka na vytváření inteligentních umělých bytostí (kterou navrhl například robotik Hans Moravec) ovlivnila transhumanismus. [29] Moravcovy ideje a transhumanismus byly také charakterizovány jako „spokojená“ či „apokalyptická“ varianta posthumanismu a kontrastovaly s „kulturním posthumanismem“ v humanitních a uměleckých oborech. [61] Zatímco takový „kulturní posthumanismus“ by nabídl zdroje pro přehodnocení vztahů mezi lidmi a stále sofistikovanějšími stroji, transhumanismus a podobné posthumanismy z tohoto pohledu neopouštějí zastaralé koncepty „“, ale rozšiřují své „privilegia“ do sféry postčlověka [62]

Transhumanistické sebecharakterizace jako pokračování humanismu a osvícenského myšlení tomuto pohledu odpovídají.

Někteří světští humanisté chápou transhumanismus jako potomstvo humanistického hnutí freethought a argumentují, že transhumanisté se liší od hlavního proudu humanisty tím, že mají specifický zájem o technologické přístupy k řešení lidských starostí (tj. technocentrismus) a na výtisku úmrtnosti. [63] Jiní pokrokáři však tvrdili, že posthumanismus, ať už jde o jeho filozofické nebo aktivistické formy, znamená odklon od obav o sociální spravedlnost,

od reformy lidských institucí a od jiných osvícenských zájmů k narcistickým touhám po transcendenci lidského těla při hledání znameníjších způsobů bytí. [64]

Humanistický filozof Dwight Gilbert Jones jako alternativu navrhl obnovený renesanční humanismus prostřednictvím úložišť DNA a genomu, přičemž každý jednotlivý genotyp (DNA) je konkretizován jako postupné fenotypy (těla nebo životy prostřednictvím klonování, *Church of Man* , 1978). Podle jeho názoru je „kontinuita“ nativní molekulární DNA nezbytná pro zachování „já“ a žádné množství výpočetního výkonu nebo agregace paměti nemůže nahradit základní „smrad“ naší skutečné genetické identity, kterou nazývá „genita“. Místo toho je správcovství DNA/genomu institucí analogickou 400leté vigilií jezuitů navrženým modelem, jak umožnit humanismu, aby se stal společným krédem našeho druhu, *The Humanist – 1000 Summers* (2011), kde lidstvo zasvětil nadcházející staletí harmonizaci naší planety a národů.

Filozofie transhumanismu úzce souvisí s technoself studies , interdisciplinární doménou vědeckého výzkumu zabývajícího se všemi aspekty lidské identity v technologické společnosti a zaměřeným na měnící se povahu vztahů mezi lidmi a technologií. [65]

Cíle

Jednoho rána se probudíte a zjistíte, že váš mozek funguje jako další lalok. Tento neviditelný pomocný lalok odpovídá na vaše otázky informacemi mimo oblast vaší vlastní paměti, navrhuje věrohodné postupy a klade otázky, které vám pomohou vynést relevantní fakta. Rychle se na nový lalok spolehnete natolik, že se přestanete divit, jak to funguje. Stačí to použít. To je sen umělé inteligence.

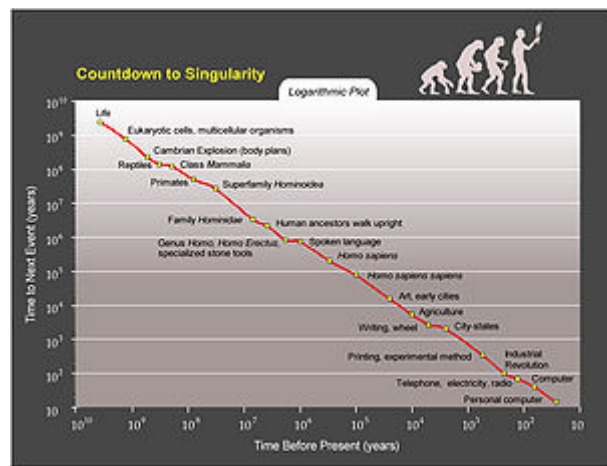
— *Byte*, duben 1985 [66].

Zatímco mnoho transhumanistických teoretiků a zastánců se snaží aplikovat rozum , vědu a technologii pro účely snížení chudoby, nemocí, postižení a podvýživy po celém světě, [42] transhumanismus je charakteristický svým zvláštním zaměřením na aplikace technologií ke zlepšení lidského života. těla na individuální úrovni.

Mnoho transhumanistů aktivně hodnotí potenciál budoucích technologií a inovativních sociálních systémů ke zlepšení kvality veškerého života a zároveň se snaží, aby materiální realita lidských podmínek splnila příslib právní a politické rovnosti odstraněním vrozených mentálních a fyzických bariér .

Transhumanističtí filozofové tvrdí, že pro lidi existuje nejen perfekcionistačtíký etická imperativ usilovat o pokrok a zlepšení lidského stavu, ale že je možné a žádoucí, aby lidstvo vstoupilo do transhumánní fáze existence, ve které se lidé posouvají nad rámec toho, co je přirozené . člověk. V takové fázi by byla přirozená evoluce nahrazena záměrnou participativní nebo řízenou evolucí .

Někteří teoretici jako Ray Kurzweil si myslí, že tempo technologických inovací se zrychluje a že příštích 50 let může přinést nejen radikální technologický pokrok, ale možná i technologickou jedinečnost , která může zásadně změnit povahu lidských bytostí. [67] Transhumanisté, kteří předvídají tuto masivní technologickou změnu, obecně tvrdí, že je žádoucí. Někteří se však také zabývají možným nebezpečím extrémně rychlých technologických změn a navrhuji možnosti, jak zajistit, aby byly pokročilé technologie využívány zodpovědně. Například Bostrom rozsáhle psal o existenčních rizicích budoucímu blahobytu lidstva, včetně těch, které by mohly být vytvořeny novými technologiemi. [68] Naproti tomu někteří zastánci transhumanismu jej považují za nezbytný pro přežití lidstva. Například Stephen Hawking poukazuje na to, že fáze „vnějšího přenosu“ lidské evoluce, kde je produkce znalostí a řízení znalostí důležitější než přenos informací prostřednictvím evoluce ,

Ray Kurzweil věří, že odpočítávání, kdy „bude lidský život nenávratně proměněno“, lze provést vykreslením hlavních světových událostí do grafu.

může být bodem, ve kterém se lidská civilizace stává nestabilní a sebedestruktivní. Hawkingova vysvětlení Fermiho paradoxu . Aby tomu čelil, Hawking zdůrazňuje buď vlastní návrh lidského genomu , nebo mechanické vylepšení (např. rozhraní mozek-počítač) ke zvýšení lidské inteligence a snížení agrese , bez čehož naznačuje, že lidská civilizace může být kolektivně příliš hloupá na to, aby přežila stále nestabilnější systém, což má za následek společenský kolaps .

Zatímco mnoho lidí věří, že všichni transhumanisté usilují o nesmrtelnost, není to nutně pravda. Hank Pellissier, výkonný ředitel Institutu pro etiku a nové technologie (2011–2012), zkoumal transhumanisty. Zjistil, že z 818 respondentů si 23,8 % nepřálo nesmrtelnost. ^[70] Některé z argumentovaných důvodů byly nuda, přelidnění Země a touha „jít do posmrtného života“. ^[70]

Empatická omylnost a konverzační souhlas

Viz také: Uplift (sci-fi)

Někteří transhumanističtí filozofové zastávají názor, že jelikož všechny domněnky o tom, co druzí zažívají , jsou chybné , a že proto všechny pokusy pomáhat nebo chránit bytosti, které nejsou schopny napravit to, co si o nich druzí předpokládají, bez ohledu na to, jak dobře míněné, jsou v nebezpečí, že jim skutečně ublíží, všechny cítící bytosti si zaslouží být rozumní . Tito myslitelé tvrdí, že schopnost diskutovat způsobem založeným na falzifikaci představuje práh, který není libovolný kdy je jednotlivci umožněno mluvit za sebe způsobem, který není závislý na vnějších předpokladech.

Argumentují také tím, že všechny bytosti schopné něco zažít si zaslouží být povýšeny na tento práh, pokud na něm nejsou, obvykle uvádějí, že základní změnou, která vede k prahu, je zvýšení přesnosti mozku .schopnost rozlišovat. To zahrnuje zvýšení počtu neuronů a konektivitu u zvířat a také urychlení rozvoje konektivity ke zkrácení nebo ideálně přeskočení nezdravého dětství neschopného samostatně se rozhodovat. Transhumanisté tohoto popisu zdůrazňují, že genetické inženýrství, které obhajují, je obecnou inzercí jak do somatických buněk živých bytostí, tak do zárodečných

buněk, a nikoli očištěním jedinců bez modifikací, které považují nejen za neetické, ale také za zbytečné vzhledem k možnostem. efektivního genetického inženýrství. [71].[72].[73].[74]

Etika

Transhumanisté se zabývají interdisciplinárními přístupy, aby pochopili a vyhodnotili možnosti překonání biologických omezení pomocí futurologie a různých oblastí etiky. Na rozdíl od mnoha filozofů, sociálních kritiků a aktivistů, kteří kladou morální hodnotu na uchování přírodních systémů, transhumanisté vidí samotný koncept specificky přirozeného v nejlepším případě jako problematicky mlhavý a v horším případě překážku pokroku. [75] V souladu s tím mnoho prominentních zastánců transhumanismu, jako je Dan Agin, označuje kritiky transhumanismu na politické pravici i levici společně jako „biokonzervativce“ nebo „bioluddites“, druhý termín odkazující na antiindustrializační sociální hnutí 19. století, které se postavilo proti nahrazení lidských manuálních dělníků stroji. [76]

Víra v protitranshumanismus spočívá v tom, že transhumanismus může způsobit nespravedlivé lidské povýšení v mnoha oblastech života, ale konkrétně na sociální úrovni. Dá se to přirovnat k užívání steroidů, kde mají sportovci, kteří steroidy ve sportu užívají, výhodu oproti těm, kteří je neužívají. Stejný scénář nastane, když lidé mají určité nervové implantáty, které jim poskytují výhodu na pracovišti a ve vzdělávacích aspektech. [77] Navíc existuje mnoho, podle MJ McNamee a SD Edwardse, kteří se obávají, že zlepšení poskytovaná specifickou, privilegovanou částí společnosti povedou k rozdělení lidského druhu na dva různé a odlišné druhy. [78] Představa dvou lidských druhů, z nichž jeden je ve srovnání s druhým ve velké fyzické a ekonomické výhodě, je přinejlepším problematická. Jeden může být neschopný křížení s druhým a v důsledku nižšího fyzického zdraví a schopností může být považován za nižší morální postavení než ten druhý. [78]

Nick Bostrom uvedl, že transhumanismus obhajuje blaho všech cítících bytostí, ať už jde o zvířata mimo člověka, mimozemšťany nebo umělé formy života. [79] Tento názor opakuje David Pearce, který obhajuje použití biotechnologie k vymýcení utrpení u všech vnímajících bytostí. [80]

Proudy

V rámci transhumanistického myšlení existuje řada názorů. Mnoho předních transhumanistických myslitelů zastává názory, které jsou neustále revidovány a vyvíjeny. [81] Některé výrazné proudy transhumanismu jsou identifikovány a uvedeny zde v abecedním pořadí:

- Abolicionismus, koncept využití biotechnologie k vymýcení utrpení u všech vnímajících bytostí. [82]
- Demokratický transhumanismus, politická ideologie syntetizující liberální demokracii, sociální demokracii, radikální demokracii a transhumanismus. [83]
- Equalism, socioekonomická teorie založená na myšlence, že vznikající technologie ukončí sociální stratifikaci prostřednictvím rovnoměrného rozdělení zdrojů v éře technologické singularity. [84]
- Extropianismus, raná škola transhumanistického myšlení charakterizovaná souborem principů obhajujících proaktivní přístup k lidské evoluci. [40]
- Immortalism, morální ideologie založená na víře, že radikální prodloužení života a technologická nesmrtelnost jsou možné a žádoucí, a obhajující výzkum a vývoj k zajištění jeho realizace. [85]
- Libertariánský transhumanismus, politická ideologie syntetizující libertarianismus a transhumanismus. [76]
- Postgenderismus, sociální filozofie, která usiluje o dobrovolnou eliminaci pohlaví v lidském druhu prostřednictvím aplikace pokročilé biotechnologie a technologíí asistované reprodukce. [86]

- Postpoliticism , transhumanistický politický návrh, který si klade za cíl vytvořit „ postdemokratický stát “ založený na rozumu a volném přístupu k vylepšovacím technologiím lidem. [87]
- Singularitarianism , morální ideologie založená na víře, že technologická singularita je možná, a obhajující uváženou akci k jejímu uskutečnění a zajištění její bezpečnosti. [67]
- Technogaianismus , ekologická ideologie založená na víře, že vznikající technologie mohou pomoci obnovit životní prostředí Země a že vývoj bezpečné, čisté , alternativní technologie by proto měl být důležitým cílem environmentalistů . [83]

spiritualita

Ačkoli mnoho transhumanistů je ateisté , agnostici a/nebo světští humanisté , někteří mají náboženské nebo duchovní názory. [41]

Navzdory převládajícímu sekulárnímu postoji někteří transhumanisté sledují naděje tradičně podporované náboženstvími, jako je nesmrtelnost , [85] zatímco několik nových kontroverzních náboženských hnutí z konce 20. století výslovně přijalo transhumanistické cíle transformace lidského stavu aplikací technologie změna mysli a těla, jako je raëlismus . [88] Většina myslitelů spojených s transhumanistickým hnutím se však zaměřuje na praktické cíle využití technologie k dosažení delšího a zdravějšího života, zatímco spekuluje, že budoucí pochopení neuroteologie a aplikace neurotechnologí umožní lidem získat větší kontrolu nad změněnými stavy vědomí . které byly běžně interpretovány jako duchovní zážitky , a tak dosáhnout hlubšího sebepoznání . [89]

Transhumanističtí buddhisté se snažili prozkoumat oblasti shody mezi různými typy buddhismu a meditacemi odvozenými od buddhismu a neurotechnologemi rozšiřujícími mysl. [90] Byli však kritizováni za to, že si přisvojili všímavost jako nástroj k překonání lidskosti. [91]

Někteří transhumanisté věří v kompatibilitu mezi lidskou myslí a počítačovým hardwarem, s teoretickým důsledkem, že lidské vědomí může být jednoho dne přeneseno do alternativních médií

(spekulativní technika běžně známá jako nahrávání mysli). [92]
Extrémní formulací této myšlenky, o kterou se zajímají někteří transhumanisté, je návrh bodů Omega od křesťanského kosmologa Franka Tiplera . Na základě myšlenek v digitalismu Tipler prosadil myšlenku, že kolaps vesmíru za miliardy let by mohl vytvořit podmínky pro zachování lidstva v simulované realitě .v megapočítači a dosáhnout tak formy „ postlidského božství “. Před Tiplerem termín Omega Point používal Pierre Teilhard de Chardin , paleontolog a jezuitský teolog, který viděl evoluční telos ve vývoji obklopující noosféry , globálního vědomí. [93].[94].[95]

Viděno z pohledu některých křesťanských myslitelů, myšlenka nahrání mysli je prohlašována jako očerňování lidského těla , charakteristické pro gnostickou manichejskou víru. [96]

Transhumanismus a jeho předpokládaní intelektuální předchůdci byli také popsáni jako neognostičtí nekřesťanští a sekulární komentátoři. [97].[98]

První dialog mezi transhumanismem a vírou byla jednodenní konference konaná na University of Toronto v roce 2004. [99]
Náboženští kritici sami kritizovali filozofii transhumanismu, protože nenabízí žádné věčné pravdy ani vztah s božským . Poznamenali, že filozofie zbavená těchto přesvědčení nechává lidstvo unášet v mlžném moři postmoderního cynismu a anomie . Transhumanisté odpověděli, že takové kritiky odrážejí neschopnost podívat se na skutečný obsah transhumanistické filozofie, která není ani zdaleka cynická, ale má kořeny v optimistických , idealistických postojích, které sahají až k osvícenství . [100] Po tomto dialogu provedl William Sims Bainbridge , sociolog náboženství , pilotní studii publikovanou v Journal of Evolution and Technology , která naznačuje, že náboženské postoje negativně korelovaly s přijímáním transhumanistických myšlenek a naznačovaly, že jednotlivci s vysoce náboženským světonázorem měli tendenci vnímat transhumanismus jako přímou, konkurenční (ačkoli nakonec marnou) urážku jejich duchovní víry. [101]

Od roku 2006 Mormonská transhumanistická asociace sponzoruje konference a přednášky o průniku technologie a náboženství. ^[102] Křesťanské transhumanistické sdružení ^[103] bylo založeno v roce 2014.

Od roku 2009 pořádá Americká akademie náboženství během svého výročního zasedání konzultaci „Transhumanismus a náboženství“, kde se vědci v oblasti religionistiky snaží identifikovat a kriticky zhodnotit jakékoli implicitní náboženské přesvědčení, které by mohlo být základem klíčových transhumanistických tvrzení a předpokladů; zvážit, jak transhumanismus vyzývá náboženské tradice, aby rozvíjely své vlastní představy o lidské budoucnosti, zejména perspektivu lidské transformace, ať už technologickými nebo jinými prostředky; a poskytovat kritická a konstruktivní hodnocení předpokládané budoucnosti, která klade větší důvěru v nanotechnologii, robotiku a informační technologie s cílem dosáhnout virtuální nesmrtelnosti a vytvořit vynikající posthumánní druhy. ^[104]

Fyzik a transhumanistický myslitel Giulio Prisco uvádí, že „kosmistická náboženství založená na vědě by mohla být naší nejlepší ochranou před bezohledným pronásledováním superinteligence a dalších riskantních technologií“. ^[105] Prisco také uznává důležitost duchovních myšlenek, jako jsou myšlenky ruského ortodoxního filozofa Nikolaje Fjodoroviče Fjodorova, pro původ hnutí transhumanismu.

Cvičit

Zatímco někteří transhumanisté zaujaly abstraktní a teoretický přístup k vnímaným výhodám vznikajících technologií, jiní nabídli konkrétní návrhy na úpravy lidského těla, včetně těch dědičných. Transhumanisté se často zabývají metodami posílení lidského nervového systému. Ačkoli někteří, takový jako Kevin Warwick, navrhnou modifikaci periferního nervového systému, mozek je považován za společného jmenovatele osobnosti a je tak primárním ohniskem transhumanistických ambicí. ^[106]

Warwick ve skutečnosti zašel mnohem dál, než jen předložit návrh. V roce 2002 si nechal chirurgicky implantovat pole se 100 elektrodami do středních nervů levé paže, aby propojil svůj nervový systém přímo s počítačem, a tím se také spojil s internetem. V důsledku toho provedl řadu experimentů. Byl schopen přímo ovládat ruku robota pomocí svých nervových signálů a cítit sílu aplikovanou rukou prostřednictvím zpětné vazby z konečků prstů. Zažil také určitou formu ultrazvukového senzorkého vstupu a provedl první čistě elektronickou komunikaci mezi svým vlastním nervovým systémem a systémem své manželky, které byly také implantovány elektrody. [107]

Jako zastánci sebezdokonalování a modifikace těla mají transhumanisté tendenci používat stávající technologie a techniky, které údajně zlepšují kognitivní a fyzickou výkonnost, zatímco se zabývají rutinami a životními styly navrženými ke zlepšení zdraví a dlouhověkosti.

[108] V závislosti na věku někteří transhumanisté vyjadřují obavy, že nebudou žít, aby mohli využívat výhod budoucích technologií. Mnozí se však velmi zajímají o strategie prodlužování života a o financování výzkumu v oblasti kryoniky, aby se kryonika stala životaschopnou možností poslední instance, spíše než aby zůstala neověřenou metodou. [109] Existují regionální a globální transhumanistické sítě a komunity s řadou cílů, které poskytují podporu a fóra pro diskuse a projekty spolupráce.

Zatímco většina transhumanistických teorií se zaměřuje na budoucí technologie a změny, které mohou přinést, mnoho z nich je dnes již zapojeno do praxe na velmi základní úrovni. Není neobvyklé, že mnozí dostávají kosmetické změny své fyzické formy prostřednictvím kosmetické chirurgie, i když to není nutné ze zdravotních důvodů. Lidské růstové hormony se pokoušejí změnit přirozený vývoj

Anténní implantát Neila Harbissona mu umožňuje rozšířit jeho smysly za hranice lidského vnímání.

menších dětí nebo těch, kteří se narodili s tělesným nedostatkem. Lékaři předepisují léky jako Ritalin a Adderall ke zlepšení kognitivního zaměření a mnoho lidí užívá léky „životního stylu“, jako je Viagra, Propecia a Botox, aby obnovily aspekty mladistvosti, které byly ztraceny ve zralosti. [110]

Jiní transhumanisté, jako je kyborgský umělec Neil Harbisson, používají technologie a techniky ke zlepšení svých smyslů a vnímání reality. Harbissonova anténa, která je trvale implantována do jeho lebky, mu umožňuje vnímat barvy mimo lidské vnímání, jako je infračervené a ultrafialové záření. [111]

Zajímavé technologie

Hlavní článek: Technologie lidského povznesení

Transhumanisté podporují vznik a konvergenci technologií včetně nanotechnologií, biotechnologií, informačních technologií a kognitivní vědy (NBIC), stejně jako hypotetických technologií budoucnosti, jako je simulovaná realita, umělá inteligence, superinteligence, 3D biotisk, nahrávání mysli, chemické uchování mozku a kryonika. Věří, že lidé mohou a měli by používat tyto technologie, aby se stali více než lidmi. [112] Proto podporují uznání a/nebo ochranu kognitivní svobody, morfologické svobody a svobody rozmnožování jako občanských svobod, aby jednotlivcům zaručili možnost volby použití technologií lidského vylepšení na sobě a svých dětech. [113] Někteří spekulují, že techniky lidského povznesení a další objevující se technologie mohou usnadnit radikálnější lidské povznesení nejpozději v polovině 21. století. Kurzweilova kniha Singularita je blízko a Michio Kaku kniha Physics of the Future nastínit různé technologie lidského vylepšení a poskytnout náhled na to, jak tyto technologie mohou ovlivnit lidskou rasu. [67].[114]

Některé zprávy o konvergujících technologiích a konceptech NBIC kritizovaly jejich transhumanistickou orientaci a údajný sci-fi charakter. [115] Současně byl urychlen výzkum technologií pro změnu

mozku a těla pod záštitou amerického ministerstva obrany , které se zajímá o výhody na bojišti, které by poskytly supervojákům Spojených států a jejich spojenců. ^[116] Již existuje výzkumný program mozku, který má „prodloužit schopnost spravovat informace“, zatímco vojenští vědci nyní sledují, jak prodloužit lidskou schopnost boje na maximálně 168 hodin bez spánku. ^[117]

Neurovědec Anders Sandberg cvičil na metodě skenování ultratenkých částí mozku. Tato metoda se používá k lepšímu pochopení architektury mozku. V současné době se tato metoda používá na myších. Toto je první krok k hypotetickému nahrání obsahu lidského mozku, včetně vzpomínek a emocí, do počítače. ^[118]

Rozprava

Už samotná představa a vyhlídka na lidské povznesení a související otázky vzbuzují veřejné kontroverze. ^[119] Kritika transhumanismu a jeho návrhů má dvě hlavní formy: ty, které namítají pravděpodobnost dosažení transhumanistických cílů (praktická kritika), a ty, které namítají proti morálním principům nebo světonázoru, které podporují transhumanistické návrhy nebo tvoří základ transhumanismu samotného (etická kritika). Kritici a odpůrci často vidí cíle transhumanistů jako hrozbu pro lidské hodnoty .

Některé z nejznámějších kritik transhumanistického programu jsou romány a fiktivní filmy. Tato umělecká díla, přestože představují spíše imaginární světy než filozofické analýzy, se používají jako prubířské kameny pro některé formálnější argumenty. ^[5] Byly předloženy různé argumenty o tom, že společnost, která přijme technologie lidského povznesení, se může podobat dystopii zobrazené v románu Brave New World z roku 1932 od Aldouse Huxleyho . ^[120]

Na jiné frontě se někteří autoři domnívají, že lidstvo je již transhumánní, protože lékařský pokrok v posledních staletích významně změnil náš druh. Není to však vědomým, a tedy

transhumanistickým způsobem. ^[121] Z této perspektivy je transhumanismus věčný aspirační: jak se nové technologie stávají hlavním proudem, přijímání nových dosud nepřijatých technologií se stává novým měnícím se cílem.

Proveditelnost

V knize z roku 1992 sociolog Max Dublin poukázal na mnoho minulých neúspěšných předpovědí technologického pokroku a tvrdil, že moderní futuristické předpovědi by se ukázaly podobně nepřesné. On také namítl proti tomu, co viděl jako scientismus, fanatismus a nihilismus několika málo v prosazování transhumanistických příčin. Dublin také řekl, že historické paralely existovaly mezi tisíciletými náboženstvími a komunistickými doktrínami. ^[122]

Ačkoli obecně sympatizuje s transhumanismem, profesor veřejného zdraví Gregory Stock je skeptický k technické proveditelnosti a masové přitažlivosti kyborgizace lidstva, kterou předpověděli Raymond Kurzweil, Hans Moravec a Kevin Warwick. Řekl, že v průběhu 21. století se mnoho lidí ocitne hluboce integrováno do systémů strojů, ale zůstane biologické. Primární změny jejich vlastní formy a charakteru by nevznikly z kyberwaru, ale z přímé manipulace s jejich genetikou, metabolismem a biochemií. ^[123]

Ve své knize *Science as Salvation* z roku 1992 filozofka Mary Midgleyová sleduje myšlenku dosažení nesmrtelnosti transcendencí hmotného lidského těla (odrážející se v transhumanistickém principu nahrávání mysli) skupině mužských vědeckých myslitelů z počátku 20. století, včetně JBS Haldane a členy jeho kroužku. Charakterizuje tyto myšlenky jako „kvazi-vědecké sny a proroctví“ zahrnující vize úniku z těla spojené se „slibnými, nekontrolovanými představami o moci“. Její argument se zaměřuje na to, co vnímá jako pseudovědecké spekulace a iracionální, strachem ze smrti poháněné fantazie těchto myslitelů, jejich přehlížení laiků a odlehlost jejich eschatologických vizí. ^[124]

Další kritika je zaměřena hlavně na „algenii“ (portmanteau *alchymie a genetiky*), kterou Jeremy Rifkin definoval jako „vylepšování existujících organismů a navrhování zcela nových se záměrem „zdokonalit“ jejich výkon“. ^[125] Zdůrazňuje problematiku biokomplexity a nepředvídatelnosti pokusů řídit vývoj produktů biologické evoluce. Tento argument, rozvedený zejména biologem Stuartem Newmanem, je založen na poznání, že klonování a zárodečné genetické inženýrství zvířat jsou náchylné k chybám a přirozeně narušují embryonální vývoj. V souladu s tím, jak se tvrdí, by použití takových metod na lidských embryích vytvořilo nepřijatelná rizika. Provádění experimentů, zejména těch s trvalými biologickými důsledky, na vyvíjejících se lidech by tak bylo v rozporu s přijatými principy, jimiž se řídí výzkum na lidských subjektech (viz Helsinská deklarace z roku 1964). Navíc, protože zlepšení výsledků experimentů u jednoho druhu nejsou automaticky přenositelná na nový druh bez dalšího experimentování, tvrdí se, že neexistuje žádná etická cesta ke genetické manipulaci s lidmi v raných vývojových stádiích. ^[126]

Z praktického hlediska však mezinárodní protokoly o výzkumu lidských subjektů nemusí představovat právní překážku pro pokusy transhumanistů a dalších vylepšit své potomky pomocí technologie zárodečné volby. Podle právní vědkyně Kirsten Rabe Smolensky by stávající zákony chránily rodiče, kteří se rozhodnou vylepšit genom svého dítěte, před budoucí odpovědností vyplývající z nepříznivých výsledků postupu. ^[127]

Transhumanisté a další zastánci lidského genetického inženýrství neodmítají praktické obavy okamžitě, pokud existuje vysoká míra nejistoty ohledně časových plánů a pravděpodobných výsledků experimentů s genetickou modifikací u lidí. Bioetik James Hughes však naznačuje, že jednou z možných etických cest ke genetické manipulaci s lidmi v raných vývojových stádiích je sestavení počítačových modelů lidského genomu, proteinů, které specifikuje, a tkáňového inženýrství, které podle něj také kóduje. S

exponenciálním pokrokem v bioinformatice Hughes věří, že virtuální model genetické exprese v lidském těle nezůstane pozadu a že brzy bude možné urychlit schvalování genetických modifikací simulací jejich účinků na virtuální lidi. [5] Profesor veřejného zdraví Gregory Stock poukazuje na umělé chromozomy jako na údajnou bezpečnější alternativu k existujícím technikám genetického inženýrství. [123]

Myslitelé, kteří obhajují pravděpodobnost zrychlující se změny, poukazují na minulý vzor exponenciálního nárůstu technologických kapacit lidstva. Kurzweil tuto pozici rozvinul ve své knize The Singularity Is Near z roku 2005.

Vnitřní nemorálnost

Tvrdí se, že v transhumanistickém myšlení se lidé pokoušejí nahradit Boha. Vatikánské prohlášení z roku 2002 *Communion and Stewardship: Human Persons Created in the Image of God* [128] uvádí, že „změna genetické identity člověka jako lidské osoby prostřednictvím produkce infralidské bytosti je radikálně nemorální“, což naznačuje, že „člověk má plné právo nakládat se svou vlastní biologickou podstatou“. Prohlášení také tvrdí, že vytvoření nadlidské nebo duchovně nadřazené bytosti je „nemyslitelné“, protože skutečné zlepšení může přijít pouze skrze náboženskou zkušenost a „plněji si uvědomit Boží obraz“." Křesťanští teologové a laičtí aktivisté několika církví a denominací vyjádřili podobné námitky proti transhumanismu a tvrdili, že křesťané v posmrtném životě dosáhnou toho, co slibuje radikální transhumanismus, jako je prodloužení života na neurčito nebo zrušení utrpení. Z tohoto pohledu je transhumanismus jen další představitel dlouhé řady utopických hnutí, která se snaží vytvořit „nebe na zemi“ . [129][130] Na druhé straně náboženští myslitelé spříznění s transhumanistickými cíli jako teologové Ronald Cole-Turner a Ted Peters zastávají názor, že doktrína "spolutvorby" stanoví povinnost používat genetické inženýrství ke zlepšení lidské biologie. [131][132]

Jiní kritici se zaměřují na to, co tvrdí, že je instrumentální pojetí lidského těla ve spisech Marvina Minského, Hanse Moravce a některých dalších transhumanistů. ^[62] Filosofka Susan Bordo, odrážející napětí feministické kritiky transhumanistického programu, poukazuje na „současné posedlosti štíhlostí, mládím a fyzickou dokonalostí“, které podle ní ovlivňují jak muže, tak ženy, ale odlišným způsobem, jako „logický (pokud jsou extrémní) projev úzkosti a fantazie pěstované naší kulturou.“ ^[133] Někteří kritici zpochybňují další sociální důsledky zaměření hnutí na modifikaci těla. Zejména politolog Klaus-Gerd Giesen tvrdil, že koncentrace transhumanismu na změnu lidského těla představuje logický, ale tragický důsledek atomizovaného individualismu a komodifikace těla v rámci konzumní kultury. ^[97]

Nick Bostrom odpovídá, že touha znovu získat mládí, konkrétně a překročit přirozená omezení lidského těla obecně, je pankulturní a panhistorická, a proto není jedinečně spojena s kulturou 20. století. Tvrdí, že transhumanistický program je pokusem nasměrovat tuto touhu do vědeckého projektu na stejné úrovni jako Projekt lidského genomu a dosáhnout nejstarší naděje lidstva, spíše než do dětské fantazie nebo společenského trendu. ^[2]

Ztráta lidské identity

Ve své knize *Enough: Staying Human in an Engineered Age* z roku 2003 environmentální etik Bill McKibben dlouze argumentoval proti mnoha technologiím, které jsou postulovány nebo podporovány transhumanisty, včetně technologie germinální volby, nanomedicíny a strategií prodlužování života. Tvrdí, že by bylo morálně špatné, kdyby lidé manipulovali se základními aspekty sebe sama (nebo svých dětí) ve snaze překonat univerzální lidská

V USA jsou Amish náboženskou skupinou, která je nejvíce známá tím, že se vyhýbají některým moderním technologiím. Transhumanisté vytvářejí paralelu argumentem, že v

omezení, jako je zranitelnost vůči stárnutí, maximální délka života a biologická omezení fyzických a kognitivních schopností. Pokusy „vylepšit“ se pomocí takové manipulace by odstranily omezení, která poskytují nezbytný kontext pro zkušenost smysluplné lidské volby. Tvrdí, že lidské životy by se už nezdály smysluplné ve světě, kde by taková

omezení mohla být technologicky překonána. Dokonce i cíl používat technologii germinální volby pro jasně terapeutické účely by měl být opuštěn, protože by to nevyhnutelně vyvolalo pokušení manipulovat s takovými věcmi, jako jsou kognitivní schopnosti. Tvrdí, že je možné, aby společnosti těžily z toho, že se vzdají konkrétních technologií, jako příklad používá Ming China, Tokugawa Japan a současné Amish.^[135]

blízké budoucnosti budou pravděpodobně existovat „lidští“, lidé, kteří se rozhodnou „zůstat lidmi“ tím, že nepřijmou technologie lidského vylepšení. Věří, že jejich volba musí být respektována a chráněna.^[134]

Biopolitický aktivista Jeremy Rifkin a biolog Stuart Newman uznávají, že biotechnologie má moc provést hluboké změny v identitě organismu. Argumentují proti genetickému inženýrství lidských bytostí, protože se obávají rozmazání hranice mezi člověkem a artefaktem.^{[126]. [136]} Filozof Keekok Lee vidí takový vývoj jako součást zrychlujícího se trendu modernizace, ve kterém byla technologie použita k přeměně „přirozeného“ na „artefaktuální“. ^[137] V krajním případě by to mohlo vést k výrobě a zotročení „příšer“, jako jsou lidské klony, lidsko-zvířecí chiméry nebo bioroidy, ale ještě menší dislokace lidí a nelidí ze sociálních a ekologických systémů jsou považovány za problematické. Film Blade Runner (1982) a romány Chlapci z Brazílie (1976) a Ostrov doktora Moreaua (1896) zobrazují prvky takových scénářů, ale román Mary Shelleyové z roku 1818 Frankenstein; nebo, The Modern Prometheus je nejčastěji zmiňován kritiky, kteří naznačují, že biotechnologie by mohly vytvořit objektivizované a společensky neukotvené lidi stejně jako podlidi.. Takoví kritici navrhují, aby byla zavedena přísná opatření,

kteřá by zabráníla tomu, aby se to, co vykreslují jako dehumanizující možnosti, vůbec stalo, obvykle ve formě mezinárodního zákazu lidského genetického inženýrství. [138]

Vědecký novinář Ronald Bailey tvrdí, že McKibbenovy historické příklady jsou chybné a při bližším studiu podporují různé závěry. [139] Například jen málo skupin je opatrnějších než Amish, pokud jde o přijímání nových technologií, ale ačkoli se vyhýbají televizi a používají koně a kočárky, některé vítají možnosti genové terapie, protože inbreeding je postihla řadou vzácných genetických nemocí. [123] Bailey a další zastánci technologické změny lidské biologie také odmítají tvrzení, že by život byl prožíván jako bezvýznamný, pokud by některá lidská omezení byla překonána technologiami vylepšení, jako extrémně subjektivní.

Bailey v časopise Reason obvinil odpůrce výzkumu zahrnujícího modifikaci zvířat, že se vyžívají v alarmismu, když spekulují o stvoření podlidských tvorů s inteligencí podobnou člověku a mozem podobným Homo sapiens. Bailey trvá na tom, že cílem provádění výzkumu na zvířatech je jednoduše produkovat přínosy pro lidské zdraví. [140]

Odlišná odpověď přichází od transhumanistických teoretiků osobnosti, kteří namítají proti tomu, co charakterizují jako antropomorfobii, která podněcuje některé kritiky tohoto výzkumu, který spisovatel sci-fi Isaac Asimov nazval „Frankensteinovým komplexem“. Například Woody Evans tvrdí, že za předpokladu, že jsou si vědomi sebe sama, by lidské klony, chiméry mezi lidmi a zvířaty a povznesená zvířata byly jedinečné osoby, které si zaslouží respekt, důstojnost, práva, povinnosti a občanství. [141] Docházejí k závěru, že nadcházejícím etickým problémem není vytváření takzvaných monster, ale to, co charakterizují jako „faktor fuj“ a „lidský rasismus“, který by tyto výtvořy posuzoval a považoval za monstrózní. “[41].[142] V knize 3 své série *Corrupting the Image* jde Dr. Douglas Hamp tak daleko, že navrhuje, že Bestie John's

Apocalypse je sám hybridem, který přiměje lidstvo, aby přijalo "znamení šelmy" v naději, že dosáhne dokonalosti a nesmrtelnosti.

Nejméně jedna organizace veřejného zájmu, Centrum pro genetiku a společnost se sídlem v USA, byla vytvořena v roce 2001 se specifickým cílem postavit se proti transhumanistickým programům, které zahrnují transgenerační modifikace lidské biologie, jako je trvalé klonování lidí a technologie germinální volby. . . Ústav pro biotechnologii a lidskou budoucnost při Chicago-Kent College of Law kriticky zkoumá navrhované aplikace genetických a nanotechnologií v lidské biologii v akademickém prostředí.

Socioekonomické efekty

Někteří kritici libertariánského transhumanismu se zaměřili na pravděpodobné socioekonomické důsledky ve společnostech, ve kterých jsou rozdíly mezi bohatými a chudými na vzestupu. Bill McKibben například naznačuje, že nově vznikající technologie pro vylepšení člověka by byly neúměrně dostupné těm, kdo mají větší finanční zdroje, čímž by se prohloubila propast mezi bohatými a chudými a vytvořila by se „genetická propast“. ^[135] Dokonce i Lee M. Silver, biolog a vědecký spisovatel, který vytvořil termín „reprogenetika“ a podporuje její aplikace, vyjádřil obavu, že tyto metody by mohly vytvořit dvoustupňovou společnost geneticky upravených „mají“ a „nemají“, pokud sociálně demokratické reformy zaostávají za implementací vylepšovacích technologií. ^[144] Film Gattaca z roku 1997 popisuje dystopická společnost, ve které něčí sociální třída zcela závisí na genetickém potenciálu a je často citována kritiky na podporu těchto názorů ^[5].

Tuto kritiku vyjadřují také nelibertariánští zastánci transhumanistů, zejména sebeoznačení demokratičtí transhumanisté, kteří se domnívají, že většinu současných nebo budoucích sociálních a environmentálních problémů (jako je nezaměstnanost a vyčerpávání zdrojů) je třeba řešit kombinací politických a technologických řešení (jako je garantovaný minimální příjem a alternativní technologie).

Bioetik James Hughes proto ve své knize z roku 2004 o specifické otázce vznikající genetické propasti způsobené nerovným přístupem k technologiím vylepšování lidí Citizen Cyborg: Why Democratic Societies Must Respond to Redesigned Human of the Future , tvrdí, že progresivisté nebo přesněji technoprogresivisté musí formulovat a implementovat veřejné politiky (tj. systém univerzálních poukázek na zdravotní péči , který pokrývá technologie pro zlepšení lidských schopností), aby utlumili tento problém co nejvíce, spíše než se snažit zakázat lidské technologie vylepšení. Tvrdí, že to druhé by mohlo ve skutečnosti problém zhoršit tím, že by tyto technologie byly nebezpečné nebo dostupné pouze pro bohaté na místním černém trhu nebo v zemích, kde se takový zákaz neuplatňuje. [5]

Někdy, jako ve spisech Leona Kasse , existuje obava, že by byly poškozeny nebo zničeny různé instituce a praktiky považované za zásadní pro civilizovanou společnost. [145] Politický ekonom a filozof Francis Fukuyama ve své knize Our Posthuman Future z roku 2002 a v článku v časopise Foreign Policy z roku 2004 označuje transhumanismus za nejnebezpečnější myšlenku světa, protože věří, že může podkopat rovnostářské ideály demokracie (obecně) a liberální demokracie (zejména) prostřednictvím zásadní změny „lidské přirozenosti “. [54] Sociální filozof Jürgen Habermas uvádí podobný argument ve své knize The Future of Human Nature z roku 2003 , ve které tvrdí, že morální autonomie závisí na tom, že nepodléhá jednostranně uloženým specifikacím jiného. Habermas tak naznačuje, že lidská „etika druhu“ by byla podkopána genetickou změnou v embryonálním stádiu. [146] Kritici jako Kass, Fukuyama a řada autorů tvrdí, že pokusy významně změnit lidskou biologii jsou nejen ze své podstaty nemorální, ale také ohrožují společenský řád . Alternativně tvrdí, že implementace takových technologií by pravděpodobně vedla k „naturalizaci“ sociálních hierarchií nebo by dala nové prostředky kontroly do rukou totalitních režimů. Průkopník umělé inteligence Joseph Weizenbaum kritizuje to, co považuje za misanthropické tendence v jazyce a myšlenkách některých svých

kolegů, zejména Marvina Minského a Hanse Moravce, které devalvací lidského organismu jako takového prosazují diskurz umožňující rozdělující a nedemokratické sociální politiky. . [147]

V článku z roku 2004 v libertariánském měsíčníku Reason vědecký novinář Ronald Bailey zpochybnil tvrzení Fukuyamy argumentem, že politická rovnost nikdy nespočívala na faktech lidské biologie. Tvrdí, že liberalismus nebyl založen na návrhu efektivní rovnosti lidských bytostí nebo *de facto* rovnosti, ale na prosazování rovnosti v politických právech a před zákonem, neboli rovnosti *de iure*. Bailey tvrdí, že produkty genetického inženýrství mohou spíše zlepšovat, než zhoršovat lidskou nerovnost, a dávají mnoha lidem to, co byly kdysi výsadami několika. Navíc tvrdí, „vrcholný úspěch osvícenství je principem tolerance .“ Říká, že politický liberalismus je již ve skutečnosti řešením otázky lidských a postlidských práv, protože v liberálních společnostech má zákon platit stejně pro všechny, bez ohledu na to, jak bohaté nebo chudé, mocné nebo bezmocní, vzdělání nebo nevědomí, posílení nebo nevylepšení . _ [149]

Kulturní estetika

Kromě socioekonomických rizik a důsledků transhumanismu skutečně existují implikace a možné důsledky s ohledem na kulturní estetiku. V současné době existuje řada způsobů, jak se lidé rozhodnou reprezentovat ve společnosti. Způsob, jakým se člověk obléká, účesy a změny těla, to vše slouží k identifikaci způsobu, jakým se člověk prezentuje a jak je vnímán společností. Podle Foucaulta [150] společnost již řídí a kontroluje těla tak, že se cítí sledovaná. Tento „dohled“ společnosti diktuje, jak se většina jednotlivců rozhodne esteticky vyjádřit.

Jedním z rizik nastíněných v článku Jerolda Abramse z roku 2004 je odstranění rozdílů ve prospěch univerzality. Tvrdí, že to eliminuje schopnost jednotlivců podvracet možná utlačující, dominantní strukturu společnosti prostřednictvím jedinečného projevu navenek. Taková kontrola nad populací by měla nebezpečné důsledky tyranie.

Dalším důsledkem posílení lidské formy nejen kognitivně, ale i fyzicky bude posílení „žádoucích“ vlastností, které jsou udržovány dominantní sociální strukturou. ^[150]Fyzické rysy, které jsou považovány za „ošklivé“ nebo „nežádoucí“, a proto jsou považovány za méně než, budou souhrnně odstraněny těmi, kteří si to mohou dovolit, zatímco ti, kteří si to nemohou dovolit, budou nuceni do relativní kasty nežádoucích lidí. I když jsou tato fyzická „vylepšení“ zcela univerzální, skutečně odstraní to, co činí každého jednotlivce jedinečným lidským způsobem svým vlastním způsobem.

Strašidlo donucovacího eugenismu

Někteří kritici transhumanismu vidět staré eugenické, sociální darwinistické a mistrovské rasové ideologie a programy z minulosti jako varování před tím, k čemu může propagace eugenických vylepšovací technologií neúmyslně povzbudit. Někteří se obávají budoucích „eugenických válek“ jako nejhoršího scénáře: návratu vynucené státem podporované genetické diskriminace a porušování lidských práv, jako je povinná sterilizace osob s genetickými vadami, zabíjení institucionalizovaných a konkrétně segregace a genocida závody vnímán jako méněcenný. ^[151] Profesor zdravotnického práva George Annas a profesorka technologického práva Lori Andrewsová jsou prominentní zastánci postoje, že použití těchto technologií by ^{[138][152]} mohlo vést k takovému válčení mezi lidmi a postlidskými kastami.

Hlavní transhumanistické organizace důrazně odsuzují nátlak spojený s takovou politikou a odmítají rasistické a třídní předpoklady, na kterých byly založeny, spolu s pseudovědeckými představami, že eugenických zlepšení lze dosáhnout v prakticky smysluplném časovém rámci prostřednictvím selektivního šlechtění lidí. ^[153] Místo toho většina transhumanistických myslitelů obhajuje „novou eugeniku“, formu rovnostářské liberální eugeniky. ^[154] Ve své knize z roku 2000 *From Chance to Choice: Genetics and Justice* Netranshumanističtí bioetici Allen Buchanan, Dan Brock, Norman Daniels a Daniel Wikler tvrdili, že liberální společnosti mají povinnost podporovat co nejširší přijetí eugenických vylepšovací

technologií (pokud taková politika neporušuje reprodukční práva jednotlivců). nebo vyvíjet nepřiměřený tlak na budoucí rodiče, aby tyto technologie využívali) k maximalizaci veřejného zdraví a minimalizaci nerovností, které mohou vyplývat jak z přirozeného genetického vybavení, tak z nerovného přístupu ke genetickým vylepšením. ^[155] Většina transhumanistů zastávajících podobné názory se nicméně distancuje od termínu „eugenika“ (upřednostňuje „zárodečnou volbu“ nebo „reprogenetiku“) ^[144] aby nedošlo k záměně jejich pozice se zdiskreditovanými teoriemi a praktikami eugenických hnutí počátku 20. století.

Existenční rizika

Viz také: Existenční riziko pokročilé umělé inteligence
Britský astronom Royal Martin Rees ve své knize *Our Final Hour* z roku 2003 tvrdí, že pokročilá věda a technologie přináší stejně velké riziko katastrofy jako příležitost k pokroku. Rees však neobhájí zastavení vědecké činnosti. Místo toho požaduje přísnější bezpečnost a možná i konec tradiční vědecké otevřenosti. ^[156]
Zastánci principu předběžné opatrnosti, jako mnozí v ekologickém hnutí, také upřednostňují pomalý, opatrný postup nebo zastavení v potenciálně nebezpečných oblastech. Někteří preventisté se domnívají, že umělá inteligence a robotika představují možnosti alternativních forem poznání, které mohou ohrozit lidský život. ^[157]

Transhumanisté nutně nevyklučují konkrétní omezení nově vznikajících technologií, aby snížili vyhlídky na existenční riziko. Obecně však namítají, že návrhy založené na principu předběžné opatrnosti jsou často nerealistické a někdy dokonce kontraproduktivní na rozdíl od technogaiánského proudu transhumanismu, o kterém tvrdí, že je realistický i produktivní.
Historik vědy James Burke ve svém televizním seriálu *Connections* rozebírá několik pohledů na technologické změny, včetně opatrnosti a omezení otevřeného vyšetřování. . Burke zpochybňuje praktičnost některých z těchto názorů, ale dochází k závěru, že zachování status quo bádání a rozvoje představuje svá vlastní rizika, jako je

dezorientující rychlost změn a vyčerpání zdrojů naší planety. Společný transhumanistický postoj je pragmatický, kde společnost podniká záměrné kroky, aby zajistila brzký příchod výhod bezpečné, čisté, alternativní technologie, spíše než aby podporovala to, co považuje za protivědecké názory a technofobii.

Nick Bostrom tvrdí, že i když nenastane ojedinělá globální katastrofa, základní malthusovské a evoluční síly usnadněné technologickým pokrokem hrozí odstraněním pozitivních aspektů lidské společnosti.

Jedním z transhumanistických řešení navržených Bostromem k boji proti existenciálním rizikům je kontrola rozdílného technologického rozvoje, série pokusů ovlivnit pořadí, ve kterém jsou technologie vyvíjeny. V tomto přístupu by plánovači usilovali o zpomalení vývoje potenciálně škodlivých technologií a jejich aplikací a zároveň by urychlili vývoj pravděpodobně prospěšných technologií, zejména těch, které nabízejí ochranu před škodlivými účinky ostatních. [68]

Viz také

Reference

---

1. [^] Mercer, Calvin; Throten, Tracy J., ed. (2015). *Náboženství a transhumanismus: Neznámá budoucnost lidského zdokonalování*. Praeger. ISBN 978-1-4408-3325-0.
2. [^] Gelles, David (2009). „*Nesmrtelnost 2.0: zasvěcenec ze křemíkového údolí se dívá na kalifornské transhumanistické hnutí*“ . Archivováno z originálu 12. května 2012 . Staženo 14. dubna 2012 .
3. [^] "*Trasumanar (neologismus)*" . danteworlds.laits.utexas.edu . Staženo 24. srpna 2021 .
4. [^] "*Paradiso 1 - Digital Dante*" . digitaldante.columbia.edu . Staženo 24. srpna 2021 .
5. [^] Renée Mirkes. Transhumanistická medicína: Můžeme její sílu nasměrovat do služby lidské důstojnosti? Čtvrtletník Linacre, 29. března 2019

6. ^ "Godwin, William (1756-1836) - Úvod" . Gotická literatura . notes.com. 2008. Archivováno z originálu 28. srpna 2008 . Staženo 9. srpna 2008 .
7. ^ Blackford, Russell (2010). "Editorál: Nietzsche a evropské posthumanismy" .
8. ^ Přejít nahoru na:^a^b Světová transhumanistická asociace(2002). „Transhumanistická deklarace“. Archivováno z originálu 10. září 2006. Získáno 3. dubna 2006.
9. ^ Clarke, Arthur C. (2000). Zdravím vás, dvounožci na bázi uhlíku . St Martin's Griffin, New York.
10. ^ Harrison, Peter & Wolyniak, Joseph (2015). „Historie ,transhumanismu“" . Poznámky a dotazy . 62 (3): 465–467. doi : 10.1093/notesj/gjv080 .
11. ^ Huxley, Julian (1957). "Transhumanismus" . Archivováno z originálu 25. června 2016 . Získáno 24. února 2006 .
12. ^ Lin (2010), str. 24
13. ^ Lin, Zhongjie (2010). Kenzo Tange a metabolické hnutí: městské utopie moderního Japonska . Routledge. s. 35–36. ISBN 9781135281984.
14. ^ IJ Good, „Speculations Concerning the First Ultraintelligentní stroj“ (HTML Archived 28. listopadu 2011, na Wayback Machine), Advances in Computers , sv. 6, 1965.
15. ^ Minsky, Marvin (1960). „Kroky směrem k umělé inteligenci“ : 406–450. CiteSeerX 10.1.1.79.7413 . Staženo 13. prosince 2006 .
16. ^ Ettinger, Robert (1974). Muž do Supermana . Avon. ISBN 978-0-380-00047-0. Archivováno z originálu 28. srpna 2013.
17. ^ "EZTV Media" . Získáno 1. května 2006 .
18. ^ Regis, Ed (1990). Velké kuře Mambo a stav transhumanů: Věda mírně za hranou . Knihy Perseus.
19. ^ Vita-More, Natasha (2003) [revidováno, poprvé publikováno 1982]. „Transhumanistické prohlášení o umění“ . Získáno 16. února 2006 .
20. ^ Drexler 1986

21. ^ Přejít nahoru na:^{a b} Více, Max(1990). „Transhumanismus: futuristická filozofie“. Archivováno z originálu 29. října 2005. Získáno 14. listopadu 2005.
22. ^ Přejít nahoru na:^{a b c} Hughes, James(2005). „Zpráva o průzkumu zájmů a přesvědčení členů Světové transhumanistické asociace z roku 2005“(PDF). Archivováno z originálu(PDF)dne 24. května 2006. Staženo 26. února 2006.
23. ^ Přejít nahoru na:^{a b} Lidstvo+. "Co je transhumanismus?". Staženo 5. prosince 2015.
24. ^ Extropy Institute (2006). "Další kroky". Získáno 5. května 2006 .
25. ^ Newitz, Annalee (2008). "Může futurismus uniknout devadesátým létům?". Staženo 18. listopadu 2008 .
26. ^ "O". Mormonská transhumanistická asociace . Archivováno z originálu 11. ledna 2019 . Staženo 4. června 2016 .
27. ^ "Výsledky členské ankety". Mormonská transhumanistická asociace . Archivováno z originálu 6. listopadu 2018 . Staženo 4. června 2016 .
28. ^ Coenen, Christopher (2007). „Utopické aspekty debaty o konvergujících technologiích“ (PDF) . V Banse, Gerhard; a kol. (eds.). Posuzování společenských důsledků konvergujícího technologického rozvoje (1. vydání). Berlín: vydání sigma. s. 141–172. ISBN 978-3-89404-941-6. OCLC 198816396 .
29. ^ Badmington, Neil (zima 2003). „Teoretizující posthumanismus“ . Kulturní kritika . Staženo 10. prosince 2007 .
30. ^ Inniss, Patrick. "Transhumanismus: další krok?". Archivováno z originálu 6. listopadu 2007 . Staženo 10. prosince 2007 .
31. ^ Lemmons, Phil (duben 1985). "Umělá inteligence". BYTE . p. 125. Archivováno z originálu dne 20. dubna 2015 . Načteno 14. února 2015 .
32. ^ Přejít nahoru na:^{a b} Bostrom, Nick(2002). "Existenční rizika: analýza scénářů vymírání lidí". Získáno 21. února 2006.

33. ^ Hawking, Stephen. „Život ve vesmíru“ . Veřejné přednášky . Univerzita v Cambridge. Archivováno z originálu 21. dubna 2006 . Získáno 11. května 2006 .
34. ^ Přejít nahoru na: ^a^b Pellissier, Hank. "Chtějí všichni transhumanisté nesmrtelnost? Ne? Proč ne?" Futurista 46,6 (2012): 65-. Web.
35. ^ Human Purpose and Transhuman Potential: A Cosmic Vision of Our Future Evolution, Ted Chu 2014
36. ^ Průvodce myslitele k etickým úvahám, Linda Elder a Richard Paul 2013
37. ^ Jak přemýšlet o divných věcech: kritické myšlení pro nový věk Theodore Schick
38. ^ Deset miliard zítřků: Jak se sci-fi technologie stala skutečností a utváří budoucnost, Brian Clegg 2015
39. ^ Bostrom, Nick & Sandberg, Anders (2007). „Moudrost přírody: evoluční heuristika pro lidské vylepšení“ (PDF) . Staženo 18. září 2007 .
40. ^ James (2002). „Politika transhumanismu“ . Staženo 14. prosince 2013.
41. ^ „Transhumanistické hodnoty“ . nickbostrom.com . Staženo 21. prosince 2022 .
42. ^ „Hédonistický imperativ“ . www.hedweb.com . Staženo 21. prosince 2022 .
43. ^ Světová transhumanistická asociace (2002–2005). "Jaké proudy existují v rámci transhumanismu?" . Archivováno z originálu 16. října 2007 . Staženo 3. listopadu 2007 .
44. ^ „Hédonistický imperativ“ . www.hedweb.com . Staženo 21. prosince 2022 .
45. ^ James (2002). "Demokratický transhumanismus 2.0". Staženo 26. ledna 2007.
46. ^ Lee, Newton (2019). Příručka transhumanismu . Springer Nature.
47. ^ Dvorský, Jiří (2008). „Postgenderismus: Beyond the Gender Binary“ . Staženo 13. dubna 2008 .

48. ^ Hughes, James (2004). "Technologie sebezdokonalování: Co by Buddha udělal s nanotechnologií a psychofarmaky?". Archivováno z originálu 10. května 2007. Získáno 21. února 2007.
49. ^ "IEET Cyborg Buddha Project". ieet.org. Archivováno z originálu 16. října 2014. Staženo 14. října 2014.
50. ^ Evans, Woody (2014). „Pokud na cestě uvidíte kyborga, zabijte Buddhu: Proti transcendentálnímu transhumanismu“. Staženo 14. října 2014.
51. ^ Sandberg, Anders (2000). "Nahrávání". Získáno 4. března 2006.
52. ^ Steinhart, Eric (prosinec 2008). "Teilhard de Chardin a transhumanismus". *Journal of Evolution and Technology* . **20** (1): 1–22.
53. ^ Burdett, Michael S. (2011). Transhumanismus a transcendence. *Georgetown University Press* . p. 20. ISBN 978-1-58901-780-1. „...jiní také významně přispěli. Například Freeman Dyson a Frank Tipler ve dvacátém století...”
54. ^ Pauls, David (2005). „Transhumanismus: 2000 let ve výrobě“. Archivováno z originálu 10. října 2006. Staženo 5. prosince 2006.
55. ^ Přejít nahoru na: ^a^b Giesen, Klaus-Gerd (2004). „Transhumanismus a lidská genetika“. Získáno 26. dubna 2006.
56. ^ Campbell, Heidi; Walker, Mark Alan (2005). „Náboženství a transhumanismus: úvod do rozhovoru“. Získáno 21. března 2006.
57. ^ Bainbridge, William Sims (2005). „Transhumanská hereze“. Staženo 2. ledna 2008.
58. ^ "Mormonská transhumanistická asociace". YouTube.
59. ^ Kurzweil, Raymond (1993). 10% řešení pro zdravý život. *Three Rivers Press*.
60. ^ Adams, Tim „Když člověk potká kov: vzestup transhumanů“, *The Guardian*, 29. října 2017

61. ^ Sandberg, Anders (2001). „Morfologická svoboda – proč ji nejen chceme, ale potřebujeme“. Získáno 21. února 2006 .
62. ^ Kaku, Michio (2011). Fyzika budoucnosti . Spojené státy: Doubleday. p. 389.
63. ^ Královská společnost a Královská akademie inženýrství (2004). "Nanověda a nanotechnologie (Kapitola 6)" (PDF) . Staženo 5. prosince 2006 .
64. ^ Sandberg, Anders ; Boström, Nick (2008). Emulace celého mozku: Plán (PDF) . Technická zpráva #2008-3. Future of Humanity Institute, Oxfordská univerzita . Staženo 5. dubna 2009 . “Základní myšlenkou je vzít konkrétní mozek, podrobně naskenovat jeho strukturu a zkonstruovat jeho softwarový model, který je tak věrný originálu, že když se spustí na vhodném hardwaru, bude se chovat v podstatě stejně jako původní mozek. . ” “”
65. ^ Casas, Miquel (2017). Konec Homo sapiens: Příroda a transhumanismus . Madrid: 2017. s. 112. ISBN _ 9788416996353.
66. ^ Smolensky, Kirsten Rabe (2006). "Rodičovská odpovědnost za genetické vylepšení zárodečné linie: být či nebýt? (Veřejná adresa, Stanford University)". Získáno 18. června 2006 .
67. ^ Mezinárodní teologická komise (2002). „Společenství a správcovství: lidské osoby stvořené k obrazu Božímu“. Staženo 1. dubna 2006 .
68. ^ Barratt, Helen (2006). "Transhumanismus" . Archivováno z originálu 2. dubna 2012 . Staženo 5. prosince 2006 .
69. ^ Otchet, Amy (1998). „Jeremy Rifkin: strachy z odvážného nového světa“ . Archivováno z originálu 10. září 2005 . Získáno 20. února 2006 .
70. ^ Přejít nahoru na: **ab Darnovsky** , Marcy (2001). "Vůdci v oblasti zdraví a lidských práv volají po mezinárodním zákazu procedur pro změnu druhů. Získáno 21. února 2006 .

71. [^] Glenn, Linda MacDonald (2003). „Biotechnologie na okraji osobnosti: vyvíjející se právní paradigma“. Získáno 3. března 2006 .
72. [^] Hamp, Douglas (2022). *Corrupting the Image 3: Singularita, nadlidé a druhý příchod Ježíše* . USA: Eskaton Media Group. s. 129–130. ISBN 978-1638214175.
73. [^] Kass, Leon (21. května 2001). „Prevence Brave New World: Proč musíme zakázat klonování lidí nyní“ . Nová republika .
74. [^] Blackford, Russell (2003). "Kdo se bojí Brave New World?". Archivováno z originálu 23. srpna 2006 . Získáno 8. února 2006 .
75. [^] Annas, George , Andrews, Lori a Isasi, Rosario (2002). „Ochrana ohroženého člověka: k mezinárodní smlouvě zakazující klonování a dědičné změny“ . **28** :151.
76. [^] Bashford, A. a Levine, P. (2010). *Oxfordská příručka historie eugeniky* . Oxford University Press. p. 545. ISBN 9780195373141.
77. [^] Světová transhumanistická asociace (2002–2005). "Prosazují transhumanisté eugeniku?". Archivováno z originálu 9. září 2006 . Získáno 3. dubna 2006 .
78. [^] Buchanan, Allen; Brock, Dan W.; Daniels, Norman; Wikler, Daniel (2000). *Od šance k volbě: Genetika a spravedlnost* . Cambridge University Press. ISBN 978-0-521-66977-1. OCLC 41211380 .
79. [^] Arnall, Alexander Huw (2003). „Budoucí technologie, dnešní volby: nanotechnologie, umělá inteligence a robotika“ (PDF) . Greenpeace UK Archivováno z originálu (PDF) dne 14. dubna 2006 . Získáno 29. dubna 2006 .
80. [^] Bostrom, Nick (2009). "The Future of Human Evolution". *Bedeutung*. **284** (3): 8. Bibcode:2001SciAm.284c...8R. doi:10.1038/scientificamerican0301-8.

Further reading

- Adorno, F.P. (2021) *THE Transhumanist Movement*, Palgrave MacMillan New York ISBN 978-3-030-82423-5
- *Maher, Derek F.; Mercer, Calvin, eds. (2009). Religion and the implications of radical life extension (1st ed.). New York: Palgrave Macmillan. ISBN 978-0-230-10072-5.*
- *Cole-Turner, Ronald, ed. (2011). Transhumanism and transcendence : Christian hope in an age of technological enhancement. Washington, D.C.: Georgetown University Press. ISBN 978-1-58901-780-1.*
- *Hansell, Gregory R; Grassie, William, eds. (2011). H+/-: Transhumanism and Its Critics. Philadelphia: Metanexus Institute. ISBN 978-1-45681-567-7.*
- Oliver Krüger: *Virtual Immortality. God, Evolution, and the Singularity in Post- and Transhumanism.*, Bielefeld: transcript 2021. ISBN 978-3-8376-5059-4.
- *More, Max; Vita-More, Natasha, eds. (2013). The transhumanist reader : classical and contemporary essays on the science, technology, and philosophy of the human future (1.publ. ed.). Hoboken, N.J.: Wiley. ISBN 978-1-118-33429-4.*
- *Mercer, Calvin; Trothen, Tracy, eds. (2014). Religion and transhumanism : the unknown future of human enhancement. Westport, CT: Praeger. ISBN 9781440833250.*
- *Mercer, Calvin; Maher, Derek, eds. (2014). Transhumanism and the Body: The World Religions Speak. New York: Palgrave Macmillan. ISBN 9781137365835.*
- *Ranisch, Robert; Sorgner, Stefan Lorenz, eds. (2014). Post- and Transhumanism. Bruxelles: Peter Lang. ISBN 978-3-631-60662-9.*

External links

Wikimedia Commons has media related to [Transhumanism](#).

- Quotations related to [Transhumanism](#) at Wikiquote
- [H+Pedia](#) Transhumanist Wiki

- What is Transhumanism?
- Future of Humanity Institute
- Institute on Biotechnology and the Human Future

Transhumanism

Emerging technologies

Global catastrophic risks

Authority control: National libraries

- Spain
- France (data)
- Germany
- Israel
- United States
- Latvia
- Czech Republic